

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ТЕРОРИЗМ ЯК МЕТОД ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Мотенко Я.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Утвердження Російською Федерацією (РФ) 31 березня 2023 р. оновленої Концепції зовнішньої політики, орієнтованої на поглиблення військового протистояння з державами Північноатлантичного альянсу (НАТО) й Україною, актуалізувало у сучасних міжнародних відносинах політичні практики властиві періоду «холодної війни» 1946-1991 рр. Тому серед заходів спрямованих на протидію російській агресії важливе місце належить вивченню інформаційного тероризму як методу політичної комунікації. В рамках пропонованої наукової розвідки політичну комунікацію органів державної влади Росії з її населенням і світовою спільнотою розглянуто як процес навмисного негативного впливу на політичний світогляд адресатів шляхом погроз і залякувань. Результатом подібних інформаційно-психологічних атак має стати формування вигідних для владного режиму країни-агресора думок і суджень як у її громадян, так і у міжнародної спільноти. Аналіз Концепції зовнішньої політики Росії свідчить, що структура даного документу містить положення, які заперечують чинний світопорядок. Автори Концепції вважають, що РФ має виняткові права у міжнародних відносинах, зважаючи на володіння ядерною зброєю і переможний досвід участі у Другій світовій війні. Описуючи основні тенденції розвитку сучасного світу, творці документу переносять вину за розв'язання російсько-української війни 2014-2023 рр. на США і країни Заходу. Слід відзначити, що поняття України як держави у документі відсутнє, натомість вживається словосполучення «український напрямок». До основних завдань Концепція відносить забезпечення «повного і вільного доступу РФ до життєво важливих природних ресурсів і транспортних комунікацій». Також пріоритетними напрямками зовнішньої політики визначено «усунення рудиментів домінування США та інших недружніх держав у світових справах» й припинення «антиросійської діяльності іноземних держав». Концепція обґрунтовує право Росії на застосування симетричних і асиметричних заходів у відповідь на санкції запроваджені проти неї країнами Заходу. Привертає увагу декларування РФ готовності втрутитися у внутрішні справи суміжних держав у пошуках уявної біологічної зброї, взяти участь в «управлінні мережею Інтернет», протидіяти «неонацистським організаціям», «захищати» християн на Близькому Сході. Таким чином, аналіз Концепції зовнішньої політики РФ дозволяє говорити про неї як інструмент інформаційного тероризму, спрямований переконати власних громадян в обґрунтованості претензій їхньої держави на світове панування і застерегти міжнародну спільноту від спроб чинити їм опір.